

SEDAM BOŽIĆNIH PRIČA

igrokaz napisala: Učiteljica Sanja Pavin

MANEKENKA: Zamislite vi samo ovo, 24. prosinca, dakle na sam Badnjak, zovu mene ovi moji iz modne agencije. Imam plaćen put luksuznim avionom do Pariza. Prvi razred naravno!

Šampanjac, kavijar i škampe za ručak. Na modnoj reviji sama "krem de la krem" modnog svijeta. A, baš sam mislila Božić provesti kod svoje bake, obećala sam joj. No, kad usporedim pitu zeljanicu i kavijar i škampe, odoh ja! To jest letim ja odavde!

SIN: Stalno mi moja draga govori, ajde Ivice pokreni se, odi do trgovine više. Pokupovat će nam svi onu janjetinu na popustu. Ostat će mi samo kosti, a znaš da ja ne mogu "glođat" oko kosti, naime ostala je bez zuba na Uskrs baš zbog tog glođanja. A, ne ide mi se! Obećao sam majci svojoj staroj da ćemo doći do nje da zajedno proslavimo Božić. No, ipak mi se čini da ću Božić dočekati u redu za blagajnu. Idem ja požurit pa da mogu čekat!

SNAJA: Ajme meni, od jutra nisam stala. Sve me boli, jedna ja. Oribala kupaonu, pobrisala prašinu, oprala zavjese, tri mašine veša eno peru se. Kuham ručak i radim francusku, ovaj hoće s krastavcima, ovaj hoće bez, ovaj hoće s majonezom, ovaj hoće bez mrkve. To na kraju neće biti francuska meni se čini - samo neka zakuska. A, ovaj moj otišao do mesnice, samo da mi kupi one fine janjetine. Neka mi samo ne nosi s kostima, ostala ja jedna bez zuba prošlog Uskrasa. Baš sam mislila do svekrve malo za Božić jer je sama. No, tko će sve po kući sredit? Neću moći. Idem tu prašinu iza televizora obrisati, baš me bode u oči.

NOGOMETAŠ: Čovječe, sad mi evo frend javio, idemo na tekmu! Karte su džepu.

Repka igra, za njih i na kraj svijeta ako treba. Ma volim svoju Hrvatsku sve do neba! Idemo Roni, Crni, Bandi ako ga žena pusti i ja. To će biti lom ma ja vam kažem lom! Pobjeda je sigurno naša! Kad repka igra ja navijam po svom.

(*nogometaš pjeva*) Igraj moja Hrvatska kad te vidim ja, srce mi gori...

Obećao sam baki da ću proslaviti Božić s njom, no repka igra, to se ne prepušta! Ale, ale, ale, alee!

POSLOVNA ŽENA: (*zvoni telefon*) Halo? Tko je? O, šefe vi ste! Da dođem raditi na Badnjak? Ma dajte molim vas. Ja sam ostavila svoje najbolje godine u vašoj firmi. Radim po cijele dane, nemam vremena za ništa. Više sam u tom uredu, nego u vlastitoj kući. Stvarno ne dolazi u obzir da vam ja sad.... Molim?

1 000 eura povišica? Ovaj, pa mislim, pa sad, pa ne znam. Mogu ja i Božić proslaviti prekosutra. Evo stižem, računajte na mene. A, baš sam mislila Božić provesti kod bake sa svojima. Ali , 1000 eurića na računu. Ma , razumjet će oni. Idem! Žurim!

MESAR : Ja stvarno ne razumijem te ljude. Znači Badnjak je, čovjek bi mislio svi su doma uz obitelj i uz okićeni bor. A, ono ne. Pa svi su trgovačkom centru. Svi nekih ozbiljnih lica, računaju , preračunavaju, uzimaju, vraćaju, cjenkaju se. Ništa se to meni ne sviđa. Znači, nisam stao od jutrajer mesnica je krcata. Kao da zabadave dijelim. I evo ga, kao naručen. Tko drugi nego moj rođeni brat. Došao po malo janjetine za svoju dragu. Ali neće on bilo što, on hoće bez kosti. Jaooo! Najbolje je kad me pita: “ Kako to da radiš na Badnjak?” Pa radim zbog takvih kao što si ti. Vi koji dolazite na Badnjak u trgovine , zbog vas se i radi. Mislio sam da ćemo svi kod majke naše za Božić jer je sama . Čini se ništa od toga. Idem dalje radit, potući će mi se ovi oko zadnjih komada janjetine i to bez kosti!.

BAKA: Što ću ja jadna sama . Baš sam se veselila da će moji doći da zajedno proslavimo Božić. Znete oni vam svi puno rade. Jedna unuka mi je manekenkai hoda po Parizu. Druga unuka je prava “biznis women”, ona zarađuje velike pare. Unuk mi vatreni navijač i kaže da mu srce gori. Jedan sin mi je mesar, a drugi je morao do trgovine po janjetinu i to bez bez kosti. Snaja jadna puno radi. Vrijedna mi je, kod nje je sve čisto kao u apoteci. Ma ja razumijem sve njih. Tko bi sa starom bakom na Božić bio.

(svi likovi se vraćaju na scenu)

MANEKENKA: Evo me bako, ma modne piste mogu pričekati! Ti si mi važnija.

SIN : Majko, evo i mene . Kupio sam ti najljepši poklon. Za moju najdražu i najljepšu majku.

SNAJA : Draga svekrvo, evo i mene. Ma neće se ništa dogoditi ako ostane malo prašine iza televizora.

NOGOMETAŠ: Bako , evo i mene! Neće mi valjda Dalić zamjeriti što me nema. Gledat ćemo ovdje svi zajedno tekmu na tv-u!

POSLOVNA ŽENA : Novci jesu važni, no važnija je obitelj!

MESAR: Evo i mene. Ponio sam ja nama fine janjetine iz mesnice da se i mi počastimo.

SVI: A, je li bez kosti???

BAKA: Dragi moji, znajte da ste me jako usrećili. Božić je tamo gdje je obitelj, gdje je toplina i ljubav. Ovo mi je najljepši Božić do sada i neka nam svima ljubav u srcima vlada.

SVI: SRETAN BOŽIĆ!